

Det svenska hatet

RECENSION Det svenska hatet

En berättelse om vår tid

Gellert Tamas

Efter Tamas avslöjande och inträngande reportagebok "De apatiska" hade jag höga förväntningar på den tredje delen av hans trilogi om Sverige. Han är en skicklig journalist och ämnet är minst sagt angeläget. Boken handlar om den militanta islamismen och islamofobin men fokus ligger främst på Sverigedemokraterna och deras samöre med extremhögern.

Tamas visar tydligt hur SD utåt försöker verka rumsrena och respektabla – man har bytt ut skinnjackorna och kängorna mot kostym och slips – men internt äger och propagerar partiet för hatsajter som Avpixlat och driver en rent rasistisk opinion.

Merparten av de mer än fem hundra sidorna beskriver Kent Ekeroths hat mot muslimer. Ingenting i hans festande och trista barndom är för litet för att inte återges. Förvisso är det angeläget att granska denne extreme rasist som ju är SD:s rättspolitiska talesman och djupt involverad i counterjihadrörelsen. Men det ger boken slagsida.

I sin iver att visa hur SD och Kent Ekeroth manipulerar försöker Tamas leda i bevis att de orsakat dagens svenskars främlingshat. Alla attitydmätningar som gjorts sedan 1960-talet visar emellertid att trettio till fyrtio procent av svenskarna är främlingsfientliga. Procentandelarna har minskat över tid om än marginellt. Vad som hänt är att hatet hittat ett nytt forum: De sociala medierna. Tidigare fick hatarna nöja sig med klotter, anonyma brev och insändare som sällan publicerades. Nu har tillgången till internet triggat de hatiska att bli mer synliga.

Boken är angelägen, välskriven och avslöjande men något svar på frågan varför så många svenskar är så hatiska ger den inte.

Jan Molin